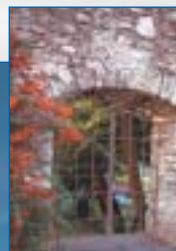
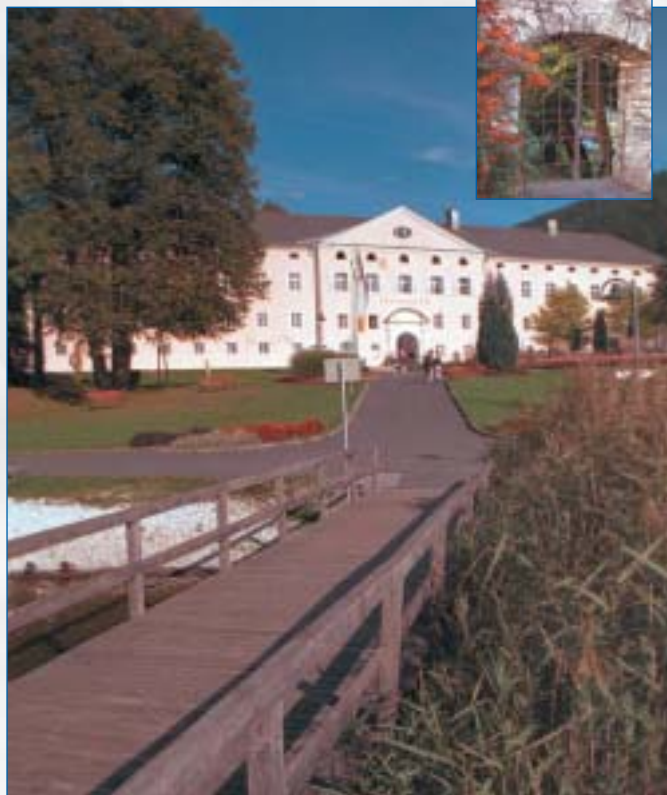

Samostanska cerkev Osoje

slovensko

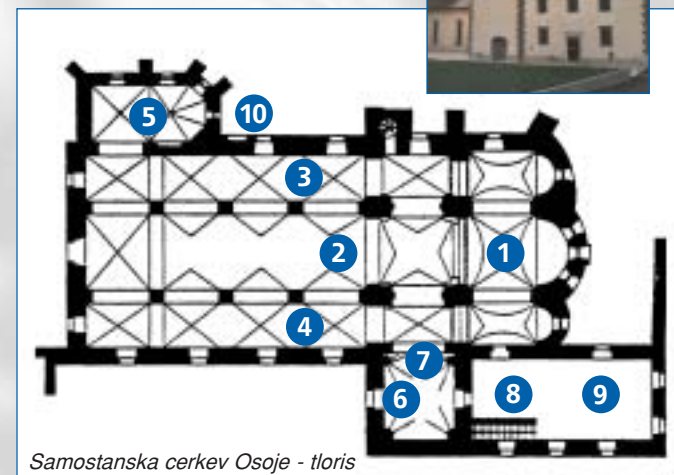
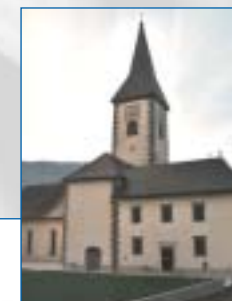
Naslov:
R.k. Pfarramt Ossiach
A-9570 Ossiach 1
Tel. +43/(0)4243-2280
e-mail: pfarre-ossiach@aon.at

Obiščite nas tudi na svetovnem spletu
www.pfarre-ossiach.at

Znamenitosti

- 1 Apsida (oltarski prostor)**
Veliki oltar (Marijino vnebovzetje) in apsidini oltarji
- 2 Glavna ladja**
Stropne freske in prižnica
- 3 Leva stranska ladja**
Freske in Marijin oltar
- 4 Desna stranska ladja**
Freske in binkoštni oltar
- 5 Gotska kapela**
Krilni oltar, sarkofag, stropno slikarstvo
- 6 Južna kapela**
steklena okna (podaril Karl May)
- 7 Južna empora**
Baročne orgle
- 8 Zakristija**
Baročna omara, steklena okna (podaril Karl May)
- 9 Oratorij (nad zakristijo)**
Opatov stol in molitvene klopi
- 10 Severna zunanja stena**
Grob kralja Boleslava

Samostanska cerkev Osoje - tloris

Samostanska cerkev Osoje

Samostansko cerkev v Osojah so sezidali okoli leta 1000 kot romansko stebarsko baziliko. Bila je najstarejša samostanska cerkev na Koroškem, ki so jo prvič omenili v listinah leta 1028. 65 opatov je oblikovalo zgodovino samostana od začetka 11. stoletja naprej do njegove razpustitve zaradi reform cesarja Jožefa II. leta 1783.

Po požaru leta 1484 so celotno cerkev na novo oblikovali v gotskem slogu. Na ta čas spominja krilni oltar (okoli 1505) v gotski kapeli, ki pa je prvotno bil v glavni ladji cerkve.

V času med 1737 in 1746 so cerkev skoraj popolnoma prenovili v baročnem slogu. Znamenite so štukature Wessobrunnske šole in freske koroškega slikarja J. F. Fromillerja. Baročne orgle iz leta 1680 so danes na južni empori. Oratorij nad zakristijo je služil za dnevne molitvene ure menihov. Tam so tudi opatov stol in klopi za zbor.

Priljubljeni cilj obiskovalcev je grob poljskega kralja Boleslava na severni strani

cerkve. Kralj je baje leta 1081 oblečen kot običajen romar vstopil v samostan, da bi se pokoril za uboj krakovskega škofa Stanislava. Ker pa je šele na smrtni postelji priznal svojo resnično identiteto, ga imenujejo tudi »Mutec osojski«.

Mogočne stene pokopališča in obrambni stolp so nastali v 15. stoletju kot obramba proti Turkom.

Po razpustitvi samostana je samostanskemu poslopju in cerkvi grozil popolni propad. Čeprav so vedno znova obnavljali posamezne dele, so šele v letih od 1965 do 1975 temeljito prenovili celotno cerkev. V novi pokopališki kapeli je skupina podob, ki jih je izdelala južni Tirolec Johann Probst okoli leta 1815.

Od leta 1969 ponuja samostanska cerkev praznični okvir za koncerte "Koroškega poletja/Carinthischer Sommer«. Orgle na glavni empori iz leta 1971 so posvečene znanemu pianistu Wilhelmu Backhausu, ki je junija 1969 v tej cerkvi imel svoj zadnji klavirski recital.

